

'Alice Underground' opent circusfestival

Antwerpen

Van onze medewerker
Wilfried Eetezonne

Met *Alice Underground* begint het circusfestival aan zijn tweede editie. Vorig jaar leverde dat een aantal mooie momenten op en het programma van dit jaar oogt evenzeer veelbelovend. Dat was ook het geval bij Teatro del Silencio, maar jammer genoeg kon deze eerste productie niet bekoren. De titel *Alice Underground* is haast letterlijk te nemen want de gimmick van de show zit hem daarin dat er in en rond een uitgegraven put wordt gespeeld. Daar rond zit het publiek op de circus-tribune.

Regisseur Mauricio Celedon baseerde zich op het welbekende sprookje van Lewis Carroll. Het is dan ook Carroll zelf die Alice doet ontwaken uit een hoopje teelaarde. Via de put (het konijnenhol) komt ze in de droomwereld terecht. Dat is hier niet de wereld van vrolijke theepartijtjes, geschifte

katten en groteske eierkoppes die van een muur vallen, maar een wereld waarin het communisme faalde en de maatschappij niet opgewassen is tegen de globalisering. Een rood radiootje dat onder andere de Internationale speelt is Alices gids doorheen de beproeving, waarbij ze illustere figuren ontmoet als Marx, Guevara, Stalin, Lenin en Allende.

Laat u als ouder dan ook niet te veel misleiden door de titel. De ticketverkoop zelf waarschuwt dat kleintjes het er wel eens moeilijk mee kunnen hebben. Het communisme mag dan wel failliet zijn, we moeten het verbeteren en opnieuw invoeren. Dat zal gebeuren als morgen de revolutie komt, waardoor het leven in communes mogelijk wordt en de rijkdommen worden verdeeld. Dat is de boodschap die Celedon meegeeft. Althans zo staat het in de persmap en op papier is dat inderdaad geen slecht idee, maar helaas kan het niet vertaald worden naar een boeiende voorstelling.

Daarvoor is de aanpak van Celedon te dwangmatig en vaak te pretentief. Wat eerst het konijnenhol was, blijkt de hele voorstelling een arena te zijn voor bloedstollende gevechten of een graf voor nobele idealisten. Daarin wordt Alice constant op de hiel gezeten door het kapitalisme, vleesgeworden in de figuur van de hysterische koningin. Die wil Alice volproppen met eten, maar is er vooral op uit om het radiootje te vernietigen. Ondertussen kreunt het volk onder het communistische juk, slap geluld door holle slogans van een totalitair regime, dat hier wordt uitgebeeld door een generaal zonder armen of benen. Door de agressieve choreografie van Cristina Diaz Silveira en de loeiharde muziek onder

leiding van Nelson Rojas (zelfs 'Twinkle Twinkle Little Star' krijgt een hardrockjasje) zit je te snakken naar een rustpunt dat maar niet komt.

Hoewel het Teatro verschillende genres mengt (dans, mime theater, acrobatie...), is er slechts zelden een moment dat de show werkt. Die paar momenten moeten het hebben van effecten, zoals het mooie finale beeld waarin gedanst wordt in de regen, of de acrobateen. Zelden een lenigere Che gezien of een grappigere Marx die constant gewichtig rondstruint zoals in Monty Pythons voetbalwedstrijd voor filosofen. De kostumes van Montserrat Casanova zijn mooi. Het blijft jammer genoeg bij die enkele momenten, want het evenwicht tussen de moraal, die moet en zal gepikt worden, en de theatrale invulling is volledig zoek, met een slecht verteerbare avond tot gevolg. Niet iedereen deelt deze mening, want hier en daar kon de cast rekenen op een staande ovatie.

Alice Underground speelt nog tot en met 14 juli om 20 uur aan Scheldekaai 28 (Rijnkaai).

Tickets: 200 frank. Info: tel.

03/213.86.60. Voor alle evenementen van de Zomer van Antwerpen is tijdig reserveren een must.

Jammer genoeg kon Teatro del Silencio niet bekoren.
(Foto Christophe Raynaud de L)

zomervan
• Antwerpen
VAN 1 JULI TOT 3 SEPTEMBER 2000

Laat u als
ouder niet
misleiden
door de titel